

bevillige eller nægte disse 50,000 Rd. Jeg vil spørge alle de Herrer, om man staaer ligesaa frit overfor dette Spørgsmaal, naar dette Forslag bliver til Lov? Dersom det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds eller noget andet æret Medlem ikke tør sige, at vor Stilling er den samme, hvadenten denne Lov udkommer eller ikke, viser dette netop, at hvad der staaer i den, er noget ganske Andet, end hvad der staaer i Finantsloven. Jeg har ikke paa nogen Maade fundet mig overbevist om, at jeg i det, jeg har ytret, har fremsat Noget, der ikke er fuldstændig holdbart.

Bille: Det er fuldkommen rigtigt, at jeg har gjort mig skyldig i en Hukommelsesfeil, naar jeg før antog, at Theaterloven gik fra os ind i Landsthinget, indeholdende denne Bestemmelse; det ligger i, at det Blad, hvori jeg havde seet efter, viste mig, ikke hvad Folkethinget vedtog ved tredie Behandling, men kun hvad det havde vedtaget ved anden Behandling den 10de Mai 1870; men ved denne anden Behandling den 10de Mai 1870 af Loven om Bygnings- og Lønningsforholdene ved det kongelige Theater og Capel har Folkethinget vedtaget en Paragraph, der i Lovforslaget var § 8, og som er ganske svarende til den samme Lov, som her nu er vendt tilbage til os fra Landsthinget. Intet er klarere, end at, dersom Landsthinget i sin Behandling af Bygningsloven for det kongelige Theater havde indsat paany den Paragraph, som vi havde udstemt, saa havde man i den Henseende ikke havt det Allerfjerneste at kunne indvende, og jeg seer ikke, at der er fremkommet nogen som helst Forandring i Forholdet derved, at Landsthinget har anseet det for rettest at dele Bestemmelserne i to Love, saaledes at der blev en Lov om Bygningsforholdene og en anden Lov om Lønningsforholdene ved det kongelige Theater. Jeg tvivler paa, at der nogensinde vil komme nogen Regjering, som vil godkjende den Fortolkning, det ærede Medlem idag har givet af Grundlovens Regel om, hvad der skal forelægges først i Folkethinget, og navnlig tvivler jeg om, at der nogensinde vil komme Tilstande frem, hvorefter enhver Lov, der medfører en Udgift, skulde fore-

lægges først i dette Thing; thi det vilde da blive eenstydigt med, at vi gjerne kunde sidde her og forhandle i to à tre Maaneder, førend man overhovedet havde Brug for Landsthinget. Dernæst maa jeg gjentagende bemærke, at den her foreliggende Lov ikke er en Bevillingslov. Hvis man endelig vil stille Ordet skarpt, bestemt og tydeligt, saa er dette Lovforslag et Lønningslovsforslag, og Bevillingen i Genhold til samme vil være at give i hvert Aars Finantslov. Den er alt givet for det nærværende Finantsaar i den allerede vedtagne og af Kongen stadfæstede Finantslov; men, om vi end vedtage dette Lovforslag nok saa meget, saa vil fra den 1ste April 1871 at regne intet Ministerium kunne udbetale en eneste Skilling ifølge den, medmindre Folkethinget har givet en ny Bevilling, som bemyndiger til at udbetale i Genhold til denne Lov. Her er altsaa i Virkeligheden kun en Lønningslov, og at Lønningslove først kunne forelægges i Landsthinget, er afgjort ved en constitutionel Praxis, som jeg ikke troer, at man paa nogen Maade vil modstige. Jeg seer derfor ikke rettere, end at man virkelig kun vil gjøre sig skyldig i en Selvmodsigelse ved nu at vrage dette Lovforslag. Skulde der i Thinget være en virkelig Stemning for at ville forkaste Lovforslaget, saa vil jeg dog meget henstille til ærede Medlemmer, som ere Modstandere af Loven, om det ikke vilde være det Rigtigste, at de f. Ex. indbragte en motiveret Dagsorden, der sagde, at, idet Folkethinget efter at have skiftet Mening finder, at det kongelige Theaters Personale bør have samme Bederlag for Sædtillæget som alle andre Statstjenere, saa gaaer det hen over det foreliggende Lovforslag til Dagsordenen; thi saa var der dog en Udtalelse at holde sig til, saa vilde vi have seet det smukke Exempel, at der var ærede Folkethingsmænd, der vare rede til ogsaa for Fremtiden at give Theatret saa og saamange flere Tusind Daler om Aaret, som det vil behøve for at udrede det fulde Bederlag for Sædtillæget; i al Fald vidste man da, hvad man skulde holde sig til, hvorimod man ved at forkaste dette Lovforslag kun vil lade blive staaende en ved en Forsømmelse af en tidligere Administration. — Thi saaledes maa